

Oponentský posudek bakalářské práce Moniky Bandasové, *Admirál Lord Nelson*, Pedagogická fakulta UK, 2010, vedoucí práce doc. J. Pokorný, 106s. + přílohy.

Bakalářská práce M. Bandasové se zaměřila na osobnost a život významné postavy britských válečných dějin - admirála Lorda Nelsona. Přesněji, jak se zmiňuje v úvodu, dělí autorka cíl své práce na tři odlišné okruhy. Prvním je „*dokázat, že tato osobnost si zasluhuje mnohem větší pozornost, než jaké se jí v České republice dostává*“, druhým je „*vykreslit jakýsi Nelsonův portrét a především připomenout, jak významnou úlohu admirál Nelson sehrál v historii Anglie*“ a konečně třetím je připomenutí „nelsonovské“ legendy, kdy se admirál stal „*jakýmsi patronem britského námořnictva*“ (s. 6).

Práce je rozdělena na 12 kapitol, které postupně odkrývají Nelsonův osobní život a kariéru, jež je zobrazována na případech jednotlivých - vítězných či prohraných - bitev, vrcholící tou nejvýznamnější z nich – u Trafalgaru. Stranou však nezůstalo ani důležité vysvětlení a porovnání organizace, výzbroje a tradice francouzského a britského loďstva v klíčové době revolučních bojů přelomu 18. a 19. století. Velice vhodně je připojena také kapitola o « immortal memory », druhém životě slavného námořního velitele.

Bandasová se opírá o vyčerpávající bibliografickou rešerši. Doplnit by šel pouze článek Jiřího Hutečky z roku 2005.¹ Dále čerpá z dopisů a korespondence zpřístupněné v dnešní době především na internetu. Důkladně prostudovala zejména anglofonní literaturu týkající se Nelsonova života či české knihy rozebírající období Francouzské revoluce. Stranou nenechává ani románová ztvárnění. Sama je mimochodem autorkou jedné z knih o tomto slavném admirálovi. Její rozbor studované literatury by mohl sloužit za vzor pro další bakalářské práce.

Bandasová výborně stylizuje, její práce nabývá někdy podoby historické črty, skutečného vcítění se do osobnosti. Vytvořila Nelsonův psychologický portrét, značnou pozornost věnovala jeho vztahům k ženám, především k Emmě Hamiltonové. Na tomto místě je zastánkyní přístupu o důležitosti významných osobností pro dějiny. K tomu využívá častých citací a reprodukcí rozhovorů, jež měly být proneseny. Tato metoda svého vrcholu dosáhla v kapitole o Nelsonově umírání v podpalubí lodě Victoria (s. 86-90). Podobný postup je charakteristický pro anglo-saskou historiografii, ze které Bandasová čerpá především. Někdy to však může svést až k překrývání literárních žánrů. Zcela příhodně však dodává, že „*pokud autor vychází z pamětí a vzpomínek současníků a přímých svědků, neměl by věřit tomu,*

¹ HUTEČKA Jiří, „Nelson, Trafalgar a Britové. Zrození boha války“, *Historie a vojenství*, 54, 2005, č. 4, s. 4-18.

co se traduje a ihned to považovat za fakt, který se skutečně stal (...) Je možné ; že některé výroky jsou Nelsonovi pouze přičítány, aby byl v historii zapsán jako hrdina nejen skutky, ale i slovy...“ (s. 41, pozn. 69).

Způsobem svého zpracování se jedná o bakalářskou práci mimořádnou, a to především bezpečným pojetím širokého množství materiálu. Přesto je na místě připomenutí, zda by neměla být odborná práce z historie o něco více „problematizována“. Vhodné by bylo také rozdělit použitou literaturu do jednotlivých oddílů (jazykově, tematicky atd.).

Tyto spíše okrajové poznámky nicméně vůbec nebrání v tom, aby této kvalitní práci byla navržena při obhajobě známka « výborně ».

PhDr. Jiří Hnilica